

[Hasle.]

get til, at den effektive Rente er steget. Vi savner disse nøgterne og rigtige Ord fra den højtærede Trafikminister.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Berettigelsen af at udnævne Likvidatorer med ganske andre Egenskaber end dem, der var forudsat i Loven, vil jeg dog henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa et Eksempel. Loven om Kreditforeninger f. Eks. foreskriver, at der kræves visse Betingelser for at være Kreditforeningsdirektør; naar nu en Kreditforening slutter en Serie, er denne Serie jo i Likvidation nøjagtigt paa samme Maade, som Krisefonden nu paastaas at være i Likvidation. Nu vil jeg da spørge den højtærede Handelsminister: Mener den højtærede Minister, at der af Interessenterne kan vælges en Likvidator af en saadan Serie, der ikke opfylder Betingelserne for at være Kreditforeningsdirektør? Jeg foreslaar, at den højtærede Minister, hvis han ikke kan svare paa dette paa staaende Fod, spørger Kammeradvokaten, saa vil Kammeradvokaten ganske givet svare den højtærede Minister, at der kræves nøjagtigt de samme Betingelser for at være Kreditforeningsdirektør i en Kreditforening, der kun har lukkede Serier, som i en Kreditforening, der ogsaa har aabne Serier.

Dermed er i Virkeligheden hele Baggrunden givet for den Diskussion, vi har ført her i Aften, for naturligvis maa de samme Betingelser kræves. Jeg maa ogsaa have Lov til at sige, at det er jo ikke nogen Formalitet alene, som man vil gøre det til, om man har udnævnt Hr. Bramsnæs til Formand for Krisefondens Bestyrelse. Hvis det kun var en Formalitet, skulde jeg da gerne have skænket den højtærede Minister det, selv om det maaske kunde have givet Anledning til en formel Paatale; men naar Krisefondsloven foreskriver, at ingen Rigsdagsmand maa være Medlem, er dette jo en Realitet — det skete, fordi man vilde gøre Krisefondens Bestyrelse uafhængig af den økonomiske Politik, der skulde føres her i Landet, og derfor er det en Realitet, at man har brudt dette Princip, det er en Realitet, ganske uanset om det har Medhold i Loven eller ikke. Det er en Realitet, at man har gjort en Mand af Regeringspartierne til Formand for Krisefondens Bestyrelse. Og saa kan man jo nok sige, at Hr. Bramsnæs, det er saadan en selvstændig Mand! Ja, er han nu det? Jeg har aldrig set, at Hr. Bramsnæs paa noget som helst Punkt har stemt imod Regeringspartierne, at han nogen Sinde i politiske Spørgsmaal

har taget en selvstændig Stilling. Og paa samme Maade vil det blive i Krisefonden, paa samme Maade er det blevet i Krisefonden. Hr. Bramsnæs har dækket Regeringens rentehævende Politik ved at lade være med at forhøje Diskontoen og i Stedet for at sælge ud af Obligationer, det var det, som det var Lovens Mening, at vi skulde undgaa, og det er det Princip, som den højtærede Handelsminister har brudt baade formelt og reelt.

Der er stillet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det ærede Medlem svæver efter min Mening i den samme Vildfarelse som den højtærede Indenrigsminister — ja, *har* svævet i, det maa jeg dog tilføje, idet det ærede Medlem tror, at Rentens Størrelse er noget, man kan fastsætte ved Lovgivningen. Det er noget, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister *har* troet. Han gør det jo ikke mere, for hvis den højtærede Indenrigsminister troede det, saa havde han jo for længst nedsat Renten, nu da han har al Magt her i Landet. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere Folketingstidende for 20. September 1933 Sp. 6628, hvor den højtærede Indenrigsminister med løftet Pefinger henvendte sig til mig og sagde:

„I det hele taget tror jeg, at det ærede Medlem skal vænne sig til at være noget mere forsigtig med sine Udtryk. Det ærede Medlem sagde straks efter, at Grunden til denne Fiasko var, at man havde trodsset de økonomiske Love.“

Det er Konverteringen, der er Tale om.

„Jeg ved ikke, om jeg ikke maa rette den elskværdige Henstilling til det ærede Medlem foreløbig at nøjes med at filosofere over de juridiske Love; med Hensyn til de økonomiske Love kan jeg forsikre, at den, der vil filosofere over dem og benægte, at man overalt i Verden i den økonomiske Videnskab, i den økonomiske Politik regner med at kunne øve Indflydelse paa Rentefoden i et Samfund gennem Lovgivning, ikke vil faa Tilslutning i økonomiske Kredse inden for noget Land.“

Maa jeg spørge den højtærede Indenrigsminister: Hvorfor har han da ikke nedsat Renten? Vi lever jo i et økonomisk lukket Samfund, og vi vil jo alle sammen gerne have en lav Rente, og Ministeren har Magten.

Jeg har ogsaa efter Ministerens Mening svævet i den Vildfarelse, at det var en økonomisk Lov, det drejede sig om her, og nu bliver jeg belært om, at dette ikke er rigtigt i et økonomisk lukket Samfund.